

[Fuglsang.]

med at binde den vestlige verden sammen, ser det noget anderledes ud, og sådan må det naturligvis også være, fordi det eneste, som i den henseende binder disse lande sammen, er deres fælles fjendskab til de socialistiske lande og deres nogenlunde fælles økonomiske interesser; og hvor det drejer sig om deres interesser — og det gælder især de udslaggivende stormagter — dér giver de absolut ikke køb. USA har sin interesse, som vi har set, i at tvinge andre lande til at liberalisere, til at åbne deres markeder for USAs vældige produktion, og det er ikke til sinds på nogen måde at give indrømmelser af betydning over for den øvrige verden. England værner om sit imperium på det grundlag, der skabtes i Ottawa allerede i 1932, og endelig er der i Mellemeuropa opstået kul- og stålunioner, gennem hvilke først og fremmest Vesttyskland og magnaterne fra Ruhr spiller deres økonomiske spil og plejer deres økonomiske interesser.

Men de små lande, dem bliver der ikke taget hensyn til; de mærker kun denne overenskomst i form af politisk og økonomisk tryk. Jeg kan nævne det tryk, Den internationale Bank har udøvet på Indien for at tvinge det til i sin 5 års plan at tage mere hensyn til privatinteresser. Jeg tænker også på de gode råd, som OEEC giver bl. a. os angående vor indre økonomi, og jeg vil især henvide til, hvor lidt der faktisk er taget hensyn til Danmark og vor vigtigste erhvervsgren, landbruget, og dets eksport. Her er det sådan, at industrien i kraft af sin voldsomt koncentrerede økonomiske magt benytter denne til at udbytte landbruget gennem sin prispolitik og sin toldpolitik. Om hele denne udvikling fortæller vort nuværende bytteforhold, som ligger omkring 80. Som et udtryk for hele tendensen har vi fået de meget beskedne toldindrømmelser, som omhandles af forslaget her, samtidig med at der for ikke længe siden fra engelsk side blev pålagt en bacontold, der formentlig vil koste os ca. 125 mill. kr. om året.

Jeg kan selvfølgelig tiltræde de toldnedsættelser, som foreslås, men som i virkeligheden ikke betyder så farlig meget. Jeg kan også tiltræde det forslag, der fore-

ligger om et nyt ankenævn for toldadministrationens afgørelser, og jeg kan tiltræde det netop i den form, hvori det er foreslået. Erhvervenes forslag om at træde ind i foretagendet og, sådan som det så ofte er tilfældet med de forskellige statslige administrative opgaver, at præge det finder jeg ubegrundet. Jeg mener, det her foreslåede er rigtigt.

Oluf Pedersen: De foreliggende forslag til folketingsbeslutning kan jeg anbefale til behandling i et udvalg. Det er jo rigtigt, som det er sagt her, at det, der er kommet ud af det, er meget beskedent, medmindre man vil vurdere det tryksagsmæssigt, for så er det en stor sag. Men jeg tror også, der er en forklaring på, hvorfor resultatet er så beskedent. Jeg tror, det står i forbindelse med, at man ikke er klogere her med hensyn til de vilkår, hvorunder samhandel sker, end den sidste ærede taler gav udtryk for.

Jeg synes, det er naturligt at gøre opmærksom på, at al handel er varebytte, således at det gælder som en økonomisk grundlov, som folketinget ikke kan ændre, at hvis man får en stor import, får man automatisk en stor eksport, og modsat: hvis man begrænser importen, fører det også til en begrænsning af eksporten. Jeg gør i denne forbindelse opmærksom på, hvordan det vil være i praksis.

Jeg ved ikke, om de ærede medlemmer var opmærksom på, at man, da man i sin tid foretog sanktioner mod Italien, kun satte ind på det ene område. Det var nok, det vil straks påvirke begge områder. Man behøver ikke at begrænse både import og eksport; man kan nøjes med den ene af delene. Enhver import skal betales med andre varer. Derfor er det også således, at man ikke uden videre kan vedtage, at nu skal man have en stor handel med østlandene, for det må afhænge af, om de har varer at sælge, og om vi har varer at give i stedet. Mig bekendt er der ingen, der forbyder, at man handler med østlandene. Jeg ved, der har været bestræbelser i gang for at få den størst mulige handel med disse lande. Det har været i dansk interesse, men også i østlandenes interesse. Det er sådan, at jo friere handel man har,